

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Ἀναπολοῦντες τὴν Πατρικὴ Παρακαταθήκη

Ἱερὰ Ἀγρυπνία

ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ἑβδόμῃ Ἑπετείῳ τῆς Ἀρχιερατικῆς
Διακονίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας
καὶ Ἱερὸ Κτητορικὸ Μνημόσυνο
στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
6ῃ Ὀκτωβρίου 2024 ἐκ. ἡμ.

Ἐφέτος, ἡ ἑ Σύναξις τῆς ἱερᾶς
Εἰκόνος τῆς Θεοτόκου «᾽Ω
Πανύμνητε Μήτηρ» καὶ ἡ ἑ Μνή-
μη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ
(6ῃ Ὀκτωβρίου 2024 ἐκ. ἡμ.),
κατὰ τὴν ὁποία γίνεται καὶ εὐ-
γνώμων Ἑπέτειος μνηεὶα τῆς Χει-
ροτονίας εἰς Ἐπίσκοπον τοῦ Σε-

βασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυ-
πριανοῦ (6.10.2007), συνέπιπτε μὲ τὸ καθιερωμένο Κτητορικὸ
Μνημόσυνο, στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης,
τὸ ὁποῖο –κατὰ τὸ ἱερὸ ἔθος– τελεῖται τὸ Σάββατο μετὰ τὴν
Πανήγυρι τῆς Μονῆς.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτό, ἡ εἰδικὴ Ἀγρυπνία Δοξολογίας καὶ Εὐχα-
ριστίας, γιὰ τὴν ἐν λόγῳ Ἑπέτειο, ἐτελέσθη κατὰ μετὰθεσιν στὴν
πάντοτε φιλόξενη Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν,
τὴν Πέμπτην πρὸς Παρασκευὴν, 4ῃ-5ῃ.10.2024 ἐκ. ἡμ.

* * *

Προϊστατο ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας. Συμμε-
τεῖχαν δὲ ὁ Ὀσιώτ. π. Σεραφεῖμ ἀπὸ τὸ Ντιβέγεβο καὶ οἱ Αἰδε-
σιμ. π. Ἄγγελος Μουρλᾶς, π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, π.
Εὐγένιος Ντοροσὶν ἀπὸ τὴν Γαλλία, καὶ οἱ π. Γεώργιος Ἀτσε-

λασβίλι καὶ Διάκονος Ἀνδρέας Ντανέλια ἀπὸ τὴν Γεωργία, ὁ Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ εὐλαβεῖς Ὑποδιάκονοι.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν πνευματικῶν τέκνων, οἱ ὁποῖοι προσῆλθαν στὴν ἱερὰ Ἀγρυπνία, συμμετεῖχαν καὶ Ἀντιπροσωπίαι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Αφιδνῶν.

Στὴν πολὺ κατανυκτικὴ Ἀγρυπνία ἐψάλη εἰδικὴ πλήρης Ἀσματικὴ Ἀκολουθία, σύνθετος, πρὸς τὴν Πανύμνητον Παναγία μας καὶ πρὸς τὸν Ἅγιο ἔνδοξο Ἀπόστολο Θωμᾶ, ποίημα καὶ δέησις τοῦ Σεβασμ. Ποιμένος μας.

Οἱ πλείστοι τῶν πιστῶν ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ μας.

* * *

Στὴν σύντομη Ὁμιλία του, πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...», ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας ἀναφέρθηκε

• στὴν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὸν Κύριό μας καὶ Μεγάλο Ποιμένα τῆς Μητροπόλεώς μας, γιὰ τὶς ἀδιάκοπες δωρεές, τὶς ὁποῖες τοῦ ἔδαψίλευσε καὶ δαψιλεύει κάθε ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ γιὰ τὰ λάθη του καὶ ἀπροσεξίες, μὲ τὰ ὁποῖα ἐλύπησε τὸν Εὐεργέτη του.

Ἐν συνεχείᾳ ἔκανε μνείαν

ἀκόμη μιᾶς ἐκ τῶν πατρικῶν παρακαταθηκῶν τοῦ Μητροπολίτου, Γέροντος καὶ Ὁδηγοῦ μας, τοῦ Ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κυπριανοῦ († 17.5.2013)...

• Σὲ ὁποιαδήποτε ὥρα ἔχουμε μία πτώσι, νὰ φροντίζουμε ἀμέσως νὰ μετανοοῦμε καὶ νὰ ἐξομολογοῦμεθα,

ὥστε νὰ μπορούμε νὰ μεταλαμβάνουμε, νὰ μὴν ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποῖος μᾶς δίνει δύναμι στὴν τραχεῖα ὁδὸ τῆς Μετανοίας.

Ἡ Μετάνοια καὶ οἱ ἐκφράσεις της –πένθος, δάκρυα, προσευχὴ κλ.π.– θὰ πρέπει νὰ προηγηθοῦν τῆς Ἐξομολογήσεως.

Ἡ Ἐξομολόγησις δὲν πρέπει νὰ εἶναι καρπὸς ἐνὸς ψυχολογικοῦ φόβου, ἀλλὰ μιᾶς γνησίας αὐτομεμφίας καὶ ἐνὸς πόνου, διότι ἐλυπήσαμε τὸν Χριστό μας.

Κάθε λεπτὸ πίπτουμε.. Ἄς ἀνασηκωθοῦμε ἐπίσης κάθε λε-

πτό. Ὁ Ὅσιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος λέγει, ὅτι μὲ τὴν Μετάνοια ἀρχίζουμε, μὲ τὴν Μετάνοια συνεχίζουμε καὶ μὲ τὴν Μετάνοια τελειώνουμε, ὡς καὶ μὲ τὴν Ἐλπίδα, ἣ ὁποία οὐ καταισχύνει (Ρωμ. ε΄ 5)...

Ὁ δὲ Ὅσιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος μᾶς βεβαιώνει: «Ὁ ἐν ἀληθείᾳ εὐθύνας διδούς, πᾶσαν ἡμέραν ἐν ἧ οὐ πενθεῖ, ὡς ἀπολέσας ταύτην λογίζεται. **Κ**ὰν ὁποῖα ἀγαθὰ πεποίηκεν ἐν αὐτῇ» (Κλίμαξ, κεφ. Ε΄, § 1ε΄). Ὅσα καλὰ καὶ νὰ πράττουμε, ἂν δὲν πενθοῦμε, ἡ ἡμέρα μας «πῆγε χαμένη»...

Διότι εἶναι τὸ βίωμα τῆς Μετανοίας, μαζὶ μὲ ὅλη τὴν ἀλυσίδα τῶν ἀσκήσεων, οἱ ὁποῖες τὴν ἀκολουθοῦν –συγχωρητικότητα, ὑπομονή, θυσιαστικὴ ἀγάπη κ.ἄ., τὸ ὁποῖο ἐξευγενίζει καὶ μαλακώνει τὴν σκληρὴ καρδιά μας, καὶ τὴν κάνει δεκτικὴ τῆς σφραγίδος τοῦ Χριστοῦ μας καὶ κατοικητήριο τῆς Ἁγίας Τριάδος...

* * *

Τέλος, ἔλαβαν ἅπαντες τὴν εὐλογία τοῦ πολυσεβάστου Ποιμένα μας, μαζὶ μὲ ἓνα **Ἀναμνηστικό**, καὶ ἀπηύθυναν προσωπικῶς τὶς εὐγνώμονες εὐχές τους πρὸς αὐτόν.

* * *

Τὸ Σάββατο, 6η Ὀκτωβρίου 2024 ἐκ. ἡμ. ἐτελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ ἱερὸν Κτητορικὸν Μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν Κτητόρων, εὐεργετῶν καὶ συγγενῶν τῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ ἰδιαίτερος τοῦ Αἰμινήστου Πατρός, Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 17/30.5.2013), Κτήτορος καὶ πρώτου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Προέστη ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας κ. Κυπριανός. **Σ**υνελειτούργησαν ὁ Πανοσιολογιώτατος π. Θεοδόσιος, Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ Ἱερεῖς τῆς Μητροπόλε-

ώς μας. Συμπροσευχόμενος στο ιερό Βήμα παρέστη ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Μπορρέγκο Σπρίνγς (Borrego Springs) κ. Παῦλος. Προσηλθάν πολλά πνευματικά τέκνα τοῦ Ἀειμνήστου, Μοναχοὶ καὶ Λαϊκοί.

Ἐπίσης, ἐτελέσθη ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ παρεκκλησίου τοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς, «Τρισάγιον» στοῦ ἱεροῦ Μνήμα τοῦ Ἀειμνήστου Μητροπολίτου.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐγίνε δεξίωσις στοῦ μεγάλο Ἀρχονταρῆκί τῆς Μονῆς, ὅπου ὁ πολυσέβαστος Ποιμένας μας εὐχήθηκε γιὰ μία φορὰ ἀκόμη αἰωνία ἀνάπαυσι στὸν Κτήτορα καὶ πρῶτο Καθηγούμενο, Ἀειμνήστο Μητροπολίτη καὶ Πατέρα μας Κυπριανό, καὶ σὲ ὅσους συνέβαλαν στὴν ἀνάπτυξι τῆς Μονῆς, ὑλικά ἢ προσευχητικά, καὶ τὸν ἀγιασμό ἀναριθμητῶν ψυχῶν, Μοναχῶν, Κληρικῶν, Λαϊκῶν...

Ἀναφέρθηκε καὶ ἀκόμη σὲ μία ἐκ τῶν πατρικῶν παρακαταθηκῶν τοῦ Ἀειμνήστου, ὁ ὁποῖος συνήθιζε νὰ λέη:

• **«Ταπείνωσις, Ὑπακοή, καὶ Ἀγάπη! Ἄν προσπαθῆτε στὰ τρία ταῦτα, Σᾶς ὑπογράφω τὴν σωτηρία σας».**

Νὰ ἐργαζώμεθα τὴν Ταπείνωσι... Λαϊκοί, Μοναχοί, Κληρικοί, ὅλοι κινδυνεύουμε, ἂν δὲν ἔχουμε ταπείνωσι. Ὁ ἐχθρὸς θέλει νὰ μᾶς παρασύρῃ μὲ τὴν ὑπερηφάνεια, ὥστε νὰ δημιουργοῦνται ἄσχημες καταστάσεις στὴν Ἐκκλησία...

Γι' αὐτό, ἄς μὴ πιστεῦωμε στοῦ ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ πάντοτε νὰ ρωτᾶμε, νὰ συμβουλευώμεθα... Ὅτιδὴποτε κάνουμε νὰ παίρνομε τὴν εὐλογία τοῦ πνευματικοῦ μας Πατέρα μας... Ὅποιος ἀσκεῖ τὴν Ὑπακοή, καλλιεργεῖ τὸ πνεῦμα τῆς Ταπεινώσεως καὶ τῆς Μετανοίας. Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος ἀποφθέγγεται, ὅτι «Ἐξ ὑπακοῆς ταπείνωσις, ἐκ ταπεινώσεως ἀπάθεια» (Κλίμαξ, κεφ. Δ', § 65), ἢ δὲ Μετάνοια φέρνει στὴν πύλη τῆς Ταπεινώσεως, καὶ ἀπὸ ἐκείνη ἐκχύνονται ὅλα τα χαρίσματα: **«Ἡ μὲν μετάνοια**

ἀνιστᾶ· τὸ δὲ πένθος εἰς οὐρανοὺς κρούει· ἡ δὲ ὄσια ταπεινώσις ἀνοίγει» τὴν πύλη τοῦ Οὐρανοῦ. (Κλίμαξ, κεφ. ΚΕ', § 14)...

Ἔνα λάθος μπορεῖ νὰ φέρη τὴν καταστροφή, εἴτε προσωπικά, εἴτε στὴν κοινότητα. Διὰ τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ταπεινώσεως, ἔχουμε ἀσφάλεια. Σὲ αὐτὸ μᾶς βοηθᾷ τὸ πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο εἶναι ἱεραρχικό: ὁ Μοναχὸς ἐρωτᾷ τὸν Ἡγούμενο, ὁ Ἱερεὺς τὸν Ἐπίσκοπο, ὁ Ἐπίσκοπος τὴν Σύνοδο... Ἡ δὲ Σύνοδος συμβουλευέται πρόσωπα ἐγνωσμένης ἀρετῆς καὶ ἐκ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν...

Ἔτσι θὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν κλῆσι τοῦ Κυρίου μας: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Μάρκ. η' 34).

Τὴν παρακαταθήκη αὐτὴ τοῦ Αἰμνήστου Γέροντός μας ὑπενθυμίζουν τὰ τρία ψηφιδωτὰ μὲ τὰ ἀρχικά Τ[απεινώσις], Υ[πακοή], Α[γάπη], τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται στὴν εἴσοδο τοῦ Αβάτου τῆς Μονῆς μας...

† Γ.Ι.Μ.

**«Τὸν Πατέρα καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν,
Κύριε, φύλαττε...»**

